mata palju lund otsas on. Kui kewwade lummi hakkab sullama ja mäist orgudesse jooksma: siis ta jõkke walgub, ja panneb nenda jõe wet ikka ennam paisuma. Arwame senna jure weel, et kesk-made merre poolt kewwadest sadik ülle suwwe, ennamiste ühtepuhko pohja tuled puhhuwad, siis same Nilusse upputussest õige selget arro kätte. Sest pohja tuul aiab ressedat merre tohho ja auro ülle Egiptusse, Abessinia mäggede pole, kus ta pilwisse koggub. Sest siis ka Abessinia maal, Jürripäwast Mihklini, saggedaste rängad wihmasaud käiwad, ning ikka ennam wet Nilusse jõkke peäle täidawad. Pohja tuul käib ka otsekohhe jõe suu peäle, nenda et jõe weele wastab, ja merrest wet jõkke aiab. Nenda siis lumme wessi ja kange wihm ühtepuhko wet peäle lissawad, agga jõe su on pohja tulest otsego ummukses, et wessi ei sa merresse joosta; ning moistab siis mõtleja innimenne issegi, et sedda upputust ei woi immeks panna.

Agga et Nilusse jõe upputus Egiptusse maad wiljalisseks õnnistab, se tulleb ta mitmest asjast. Egiptusse Ma on, kuida jo õõldud, isseennesest ennamiste üks siggimatta liwanõm ja heidab ta wägga loune pole, ning paistab seäl pääw nenda äggedaste, et ta sedda liwamaad tullipallawaks kõrwetab. Kiwwidki põllo peäl on nenda tullised, et ei woi kät nende külge pista, ja loune tuul lööskab aioti otse kui ahjo lõhn, et taewas aina punnab ja teädmatta innimest, kes püsti tule wasto jääb seisma, sennasammasse ärratappab. Wihma seäl ka wägga arwaste saab, monnel aastal ei mitte piiskagi. Arwago nüüd iggamees kuida sesinnane ütlematta kange pallaw maad sutumaks ärrakuiwatab, et ta ei jouaks mitte rohho ladwagi aiada, kui ep olleks temmale sedda upputusse kaitmist seätud. Agga otse siis hakkab jõggi ülle kallaste aiama, kui Ma kibbedaste jannotab, ja poud ja pallaw tedda walmistanud wet rohkeste ja süggawaste en-